

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/105/2017
Identifikačné číslo spisu:	7503899191
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7503899191.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Remesloslužba, výrobné družstvo, so sídlom v Košiciach, Barčianska 66, IČO: 00 168 581, zastúpeného advokátom JUDr. Františkom Kočkom, so sídlom v Košiciach, Timonova 13, proti žalovanej G. L. bývajúcej v G., zastúpenej advokátkou JUDr. Adrianou Krajníkovou, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o zaplatenie 34 618,41 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 16C/266/2003, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2017 sp.zn. 3Co/107/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 34 618,41 € s 12,5% úrokom z omeškania ročne od 26. novembra 2003 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že o trovách bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd Košice - okolie uznesením z 15. mája 2015 č.k. 16C/266/2003-393 rozhodol o trovách konania a uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 10 356,82 €, z toho trovy právneho zastúpenia advokátom v sume 8 625,93 € a nahradiť štátu trovy konania v sume 758,88 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet Okresného súdu Košice - okolie.

3. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 31. januára 2017 sp.zn. 3Co/107/2016 rozhodol tak, že : 1/ vec vrátil Okresnému súdu Košice - okolie ako bezdôvodne predloženú na rozhodnutie o dovolaní žalovanej proti rozsudku z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356, 2/ potvrdil uznesenie z 15. mája 2015 č.k. 16C/266/2003-393 a 3/ priznal žalobcovi proti žalovanej plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd ohľadne uznesenia v časti výroku (I.), ktorým vrátil vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú, preskúmal procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý síce vyznačil právoplatnosť na rozsudku súdu prvej inštancie, avšak v predkladacej správe predložil aj odvolanie žalovanej proti rozsudku z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356 podané elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 15. októbra 2014. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 204 ods. 1, 2 O.s.p., ako aj na § 42 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že za platnosti predchádzajúcej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) podanie bolo možné urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej (teda aj odvolanie), ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, bolo potrebné doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť nebolo potrebné. Podanie urobené telefaxom bolo potrebné doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliadlo. Z uvedeného vyplýva, že odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie pokiaľ bolo urobené elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu, malo právne účinky riadneho podania iba v prípade, ak bolo doplnené písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní. Podanie zaslané v inom ako predpísanom formáte pre zaručený elektronický podpis, nemohlo byť považované za podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom, pretože formát „docx“ nemôže byť podaním podpísaným zaručeným elektronickým podpisom. Podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom sa mohlo zobraziť len vo formátoch „zep“, „zexp“ alebo „xzep“. Argument právnej zástupkyne žalovanej o tom, že „nekorešpondujúce formáty“ sú iba technickou poruchou, považoval odvolací súd za nedôvodný, nakoľko ak odvolanie zo dňa 10. októbra 2014 nebolo vyhotovené v súlade s ustanoveniami zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a jeho vykonávacieho predpisu vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 135/2009 Z.z, teda dokument nebol vyhotovený v stanovených formátoch, nemožno uzavrieť, že vo veci bolo učené odvolanie zaručeným elektronickým podpisom, pričom v emaili zo 14. októbra 2014 sa žiadna zmienka o podpísaní elektronickým podpisom nenachádza. Súd prvej inštancie nemohol mať v čase doručenia odvolania proti rozsudku okresného súdu z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003 vedomosť o tom, že žalovaná chcela podať odvolanie so zaručeným elektronickým podpisom. Povinnosť súdu upozorňovať účastníka konania na skutočnosť, že jeho podanie nie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom, nevyplýva zo žiadneho všeobecného záväzného predpisu. Vyhláška bezpečnostného úradu č. 135/2009 Z.z. počíta iba s potvrdením prijatia elektronického dokumentu.

5. Odvolací súd v druhej výrokovej časti rozhodnutia (II.) uznesenie súdu prvej inštancie z 15. mája 2015 č.k. 16C/266/2003-393 ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). V odôvodnení rozhodnutia sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Konštatoval, že základ nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi stranami sporu (účastníkmi) bol posúdený súdom prvej inštancie správne. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto správne okresný súd na rozhodnutie o trovách aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré v sporovom konaní upravovalo zásadu zodpovednosti za výsledok konania. Pretože žalovaná bola v konaní neúspešná, správne okresný súd ju zaviazal v súlade s § 148 O.s.p. k náhrade trov štátu. Odvolací súd mal za to, že priznané úkony právnej služby aj pokiaľ ide o obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom nemožno považovať za neúčelné trovy vo vzťahu k predmetu konania.

6. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dňa 22. mája 2017 dovolanie (ďalej aj „dovolatelka“) v celom jeho znení (proti výroku I. a nadväzujúc na to aj proti zvyšným dvom výrokom napadnutého rozhodnutia). Dovolanie odôvodnila tým, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok; pzn. dovolacieho súdu ďalej len „CSP“). Za nesprávny procesný postup označila skutočnosť, že odvolaním napadla rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 12. februára 2014, č.k. 16C/266/2003-356, a to spôsobom elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom. Neskôr, na základe začatého exekučného konania, sa dozvedela, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, aj keď podanie odvolania nebolo nijako procesne vybavené. Z obsahu

spisu bolo zistené (nahliadnutím do súdneho spisu), že predmetné odvolanie nebolo vybavené, nakoľko v zákonom stanovenej lehote nebolo doplnené príslušným písomným podaním. Podaním zo dňa 30. júna 2015 žiadala pokračovať v konaní vo veci vybavenia jej odvolania (zaslané mailovým podaním so zaručeným elektronickým podpisom). Mala za to, že išlo zrejme iba o technickú vadu, nakoľko podanie na strane príjemcu nevykazuje elektronicky zaručený podpis, alebo inú technickú okolnosť s poukázaním na rovnakú otázku vady v elektronickom podpise, ku ktorej došlo na inom okresnom súde, kde zo strany súdu bola vykonaná elektronická výzva na jej odstránenie. Okresný súd Košice - okolie dané podanie vybavilo odlišne s odôvodnením, že nie je povinný vyzývať na odstránenie takejto vady. Zdôraznila, že už v podaní z 30. júna 2015 uviedla, že predmetné odvolanie bolo učinené a zaslané formou elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom, a nie „obyčajným“ elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu, čo súd, ako príjemca, musel vedieť rozlíšiť. Predmetný dokument obsahuje informáciu, poukazujúcu na to, že bol opatrený elektronickým podpisom, teda vo vlastnostiach tohto súboru sú uložené informácie o učinennom elektronickom podpise. Podľa žalovanej uvedené je zrejme z farebnej prílohy (č.l. 402 - pravá strana okienko „Podrobnosti podpisu“ a „Certifikát“, ktoré patria k zasielanému dokumentu označenému vľavo, ako Odvolanie). Aplikácia na čítanie dokumentu (ktorý bol vo formáte docx) podáva správu, že konkrétny dokument bol riadne elektronicky podpísaný, kde vpravo hore pod označením „Podrobnosti podpisu“ je informácia o účele podpisovania dokumentu - Odvolanie, a pod tým informácia o subjekte podpisovania, že dokument je podpísaný ako C.. K. L.. V dôsledku uvedeného mala za to, že informácie o elektronickom podpise mal možnosť si súd pozrieť vo vlastnostiach prijatého súboru. Z dokumentu je podľa nej bezpochýb zrejme, že nejde o dokument zaslaný „obyčajným“ mailovým podaním, ktorý by sa inak musel do zákonom určenej lehoty doručiť súdu vo forme písomného podania s ručne vykonaným podpisom. Pokiaľ dokument nevykazoval podľa názoru súdu potrebnú príponu „zep“, „zepx“ alebo „xzep“, s tým, že uvedené vyhodnotil ako absenciu zaručeného elektronického podpisu, mal súd prvej inštancie vyzvať na odstránenie danej vady a doplnenie podania v časti podpisu. Uvedené mal preskúmať odvolací súd, a na základe toho mal vybaviť otázku podania odvolania, nakoľko z priložených listín a dôkazov vyplýva, že dokument „Odvolanie“ bol učiný so zaručeným elektronickým podpisom, avšak tento podpis absentoval, t.j. forma „docx“, v ktorej bol dokument prijatý, neobsahuje takýto podpis. Napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, nakoľko nie je zrejme, aké ustanovenia zákona č. 215/2002 Z.z. a vyhlášky č. 135/2009 Z.z. neboli naplnené, resp. boli porušené. Podľa nej prípony „docx“ a „zep“, „zepx“, alebo „xzep“ nie sú jediným kritériom poukazujúcim na to, či dokument bol alebo nebol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom s vyjadrením názoru, že citované právne predpisy nepojednávajú o označených príponách ako podmienke zaručeného elektronického podpisu. A pokiaľ takýto podpis absentoval, súd ju mal vyzvať na doplnenie, alebo opravu podania. Navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolanie žalovanej považuje za nedôvodné a žiadal ho zamietnuť. Mal za to, že odvolanie (príloha e-mailu zo 14. októbra 2014 s názvom L.- nahrada skody- odvolanie.docx) nebolo doručené Okresnému súdu Košice - okolie ako elektronický dokument podpísaný zaručeným elektronickým podpisom a ako dokument podpísaný zaručeným elektronickým podpisom nebolo ani odoslané právnu zástupkyňou žalovanej, teda v posudzovanom prípade sa nejedná o žiadnu technickú vadu, ani nič podobné. V súvislosti s uvedeným poukázal na prílohu tohto súboru s názvom docx, ktorá nie je elektronickým dokumentom vo formáte súboru, ktorý je podpísaný elektronickým podpisom, a to na § 2 písm. c/, a § 4 ods. 1, § 4 ods. 4 zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 2 písm. f/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 a §11 ods. 1 Vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 135/2009 Z.z.; § 3 ods. 3 Vyhlášky č.136/2009 Z.z. Z ustanovenia § 3 ods. 3 poslednej citovanej vyhlášky vyplýva použitie len formátov dokumentov uvedených v prílohe č. 2 s poukazom na skutočnosť, že formát docx sa v danej prílohe nenachádza. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejme, že pokiaľ sporné odvolanie ako príloha e-mailu bola vo formáte docx bez akýchkoľvek pochybností, bolo zrejme, že táto nebola doručená súdu vo forme elektronického dokumentu podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Mal za to, že odvolací súd posúdil všetky relevantné skutočnosti namietané žalovanou v odvolaní a ďalšími sa nemal ani zaoberať. Je preto bez právneho významu, kto a kedy prílohu e-mailu na okresnom súde otvoril. Okresný súd Košice - okolie nebol povinný právnu zástupkyňu poučovať o právnych následkoch ňou urobeného

podania a informovať ju, že toto nebolo urobené zaručeným elektronickým podpisom. Dôkazy a tzv. „farebné prílohy“ predložené žalovanou preukazujú nanajvýš skutočnosť ohľadne disponovania právnej zástupkyne žalovanej s certifikátmi pre podpisovanie elektronických dokumentov elektronickým podpisom, ale nie to, že predmetné odvolanie bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

9. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď rozhodnutia 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

10. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže tento mimoriadny opravný prostriedok uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Naďalej je totiž plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp.zn. II. ÚS 172/03].

12. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu- ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

13. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou

dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaiteľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

15. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolaiteľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolaiteľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

16. Dovolaním je napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bola vec vrátená Okresnému súdu Košice - okolie ako bezdôvodne predložená na rozhodnutie o odvolaní žalovanej proti rozsudku z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356. Najvyšší súd k danému uvádza, že o predmetnej veci odvolací súd rozhodol uznesením, na druhej strane bolo však postačujúce o vrátení veci rozhodnúť prípisom. Ústavný súd už v rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 74/07 uviedol, že podľa poznatkov zo súdnej praxe niektoré nadriadené súdy o vrátení veci rozhodujú uznesením. Takéto uznesenie sa však nezaobera meritom, ale sa ním len konštatuje, že vec nemala byť predložená nadriadenému súdu, a preto sa vracia súdu prvého stupňa (súdu prvej inštancie). Voľba spôsobu komunikovania medzi všeobecnými súdmi je na všeobecných súdoch. Ak nadriadený súd zvolí formu uznesenia, volí formálnejší spôsob vybavenia veci, ako je vybavenie prípisom. Okrem iného treba zdôrazniť, že odvolací súd nad rámec svojho odôvodnenia napadnutého uznesenia posúdil správnosť vyznačenia právoplatnosti na rozhodnutí Okresného súdu Košice - okolie z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356 v súvislosti s podaným odvolaním voči vyššie uvedenému rozsudku z hľadiska či bolo podané elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom ako tvrdí žalovaná alebo nie, nakoľko súd prvej inštancie na predmetné odvolanie neprihliadol z dôvodu jeho nedoplnenia v rámci zákonom stanovenej lehote podľa § 42 ods. 1 O.s.p. Podstatné v danej veci je, že krajský súd sa vecou riadne zaoberal a vybavil ju v súlade so zákonnými limitmi kladúc dôraz na skutočnosť, či strane nebola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku vyznačenia právoplatnosti ako dôsledok nedoplnenia elektronicky podaného odvolania bez zaručeného elektronického podpisu žalovanou. Odvolací súd uzavrel, že na odvolanie právnej zástupkyne žalovanej z 10. októbra 2014 nebolo možné prihliadať, keďže išlo o obyčajné elektronické podanie nepodpísané zaručeným elektronickým podpisom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť, odvolacie konanie sa nezačalo a Okresný súd Košice - okolie vyznačením právoplatnosti rozhodnutia neodňal žalovanej možnosť konať pred súdom, lebo postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

17. Žalovaná dovolaním napadla výrokovú časť uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú na rozhodnutie o odvolaní žalovanej proti rozsudku z 12. februára 2014 č.k. 16C/266/2003-356. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nakoľko nadriadený súd zvolil len formálnejší spôsob vybavenia veci (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. apríla 2007 sp.zn. IV. ÚS 74/07). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP preto nemožno vyvodíť.

18. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 420 CSP prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

19. Žalovaná dovolaním napadla aj ďalšie časti výroku (II., III.) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými odvolací súd jednak potvrdil uznesenie okresného súdu z 15. mája 2015 č.k. 16C/266/2003-393 o

trovách prvoinštančného konania; priznal tiež žalobcovi proti žalovanej plnú náhradu trov odvolacieho konania. Ako už bolo vyššie uvedené podľa § 420 CSP, ani v tomto prípade nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí (por. tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 XCdo 13/2017, 6 XCdo 523/2016, 8 XCdo 3/2017, 16 XCdo 405/2016, 3 XObdo 8/2017). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP preto nemožno vyvodiť.

20. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.